

[Formanden]

nisteren oplyse, hvorledes regeringen for fremtiden vil sikre opfyldelsen af grundlovens § 4, og hvilke generelle retningslinier regeringen i øvrigt kan give folketinget for sin kirkepolitik.«

(Forespørgsel nr. 23).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Svend Erik Hovmand (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres, kristeligt folkepartis og Danmarks retsforbunds vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en vide-reudbygning af lov om offentlige veje. (Amternes overtagelse af en del af statsvejene).

(Beslutningsforslag nr. B 79).

Jeg skal henvise til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Mølgaard (DR):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af alle former for erhvervsstøtte.

(Beslutningsforslag nr. B 80).

Jeg henviser i øvrigt til forslagets tekst og bemærkninger.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 12. februar 1981 med baggrund i telerapporten.

(Redegørelse nr. V).

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

1. Baggrunden for den redegørelse, som jeg herved giver folketinget, er den omstændighed, at der atter foreligger en situation, hvori det er muligt at opsiges de for telefonselskabernes gældende koncessioner. Ifølge de 3 telefonselskabers koncessioner kan staten med ét års varsel pr. 1. marts 1982 henholdsvis indløse samtlige aktier til kurs 125 og overtage aktiver og passiver i andelsselskabet Fyns kommunale Telefonselskab mod betaling af den kommunalt ejede del af andels-

fond og dispositionsfond. Afgives varsel ikke inden udgangen af februar måned 1981, forbliver koncessionerne i kraft i yderligere 5 år, hvorefter de på ny kan opsiges.

Med henblik på at skabe et fyldestgørende grundlag for at tage stilling til, om en opsigelse af koncessionerne burde ske, iværksatte ministeren for offentlige arbejder i 1978 »Teleundersøgelsen af 1978«. Den fik to opgaver: dels at redegøre for det eksisterende televæsens funktion og den tekniske udvikling på området, dels at tilvejebringe et grundlag for vurdering af, i hvilken retning televæsenets organisation bør udvikles. »Teleundersøgelsen« blev gennemført ved nedsættelse af en referencegruppe med repræsentation for administrationerne, personaleorganisationer og abonnenter, en styregruppe og 4 arbejdsgrupper. Resultatet af »Teleundersøgelsen« overvejelser forelå i begyndelsen af 1980 og er nedfældet i en rapport fra styregruppen, »Televirksomhedens fremtidige organisation« (betænkning nr. 884/1979) med 5 bilagsbind.

2. Inden jeg redegør for de resultater, som »Teleundersøgelsen« er kommet til, skal jeg minde om, at televæsenet i Danmark er organiseret således, at der findes 4 lokaltelefon-administrationer, nemlig 3 koncessionerede selskaber samt post- og telegrafvæsenet, delt således:

Kjøbenhavns Telefon-Aktieselskab: Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm.

Jydsk Telefon-Aktieselskab: Jylland nord for Kongeåen og øer i Kattegat.

Fyns kommunale Telefonselskab: Fyn og omliggende øer.

Post- og telegrafvæsenet: Sønderjylland og Møn.

Post- og telegrafvæsenet forestår endvidere telefontrafikken til udlandet og trafikken mellem de 4 hovedområder samt mellem Sjælland og Bornholm/Lolland-Falster (rigs-trafik), ligesom det er landsdækkende for visse andre teletjenester.

De 4 administrationer har tilsammen ca. 2,2 mill. abonnenter. De årlige indtægter androg i 1979 ca. 3,6 mia kr. Heraf hidrører ca. 93 pct. fra telefoni og kun 7 pct. fra andre teleydelser. Telefonselskabernes overskud var knap 300 mill. kr. Post- og telegrafvæsenets teledivisions overskud androg ca. 500 mill.

[Ministeren for offentlige arbejder]

kr. Telefonselskabernes samlede investeringer androg ca. 1,47 mia kr., statstelefonen i Sønderjylland og på Møn investerede for ca. 173 mill. kr. og rigstelefonen for ca. 178 mill. kr.

Telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenets telesektion beskæftiger ca. 15.000 medarbejdere, omregnet til heltidsansatte ca. 14.500, fordelt med ca. 11.000 på selskaberne og 3.500 på post- og telegrafvæsenet. Næsten 70 pct. er ansat på tjenestemandsvilkår.

3. Rapporten fra »Teleundersøgelsen« har været sendt til udtalelse hos telefonselskaberne, personaleorganisationerne, abonnentrepræsentationer og nogle erhvervsorganisationer. Så mange og forskellige interessegrupper må efter sagens natur have forskellige principssynspunkter på, hvorledes en så omfattende og samfundsvigtig funktion som televæsenet bør organiseres, men rapportens hovedsynspunkter og hovedkonklusioner står efter den foretagne høring uanfægtet. Jeg skal sammendrage nogle af disse.

Rapporten fastslår indledningsvis, at en forudsætning for det moderne industri- og servicesamfund er en velfungerende televirksomhed. Der skal være lige adgang for alle til – uden urimelige ventetider – at blive tilsluttet det offentlige telenet på ensartede vilkår, nettet skal kunne fungere i ekstraordinære situationer, og virksomheden skal drives økonomisk forsvarligt og på en måde, der er i harmoni med den generelle politik, regering og folketing ønsker ført.

Efter en grundig behandling i arbejdsgrupperne af en række spørgsmål om televæsenets funktion og økonomi konkluderer rapporten i, at teleadministrationerne har formået – hver for sig og i fællesskab – at udbygge de nødvendige teleydelser, så de med hensyn til økonomi, servicegrad og produktsortiment er fuldt på højde med de mest udviklede lande.

Det er i det ret omfattende rapportmateriale videre anført, at dansk telefoni med alle kendte beregningsmetoder er placeret blandt de billigste i verden. Det synes således dokumenteret, at den omstændighed, at televæsenet her i landet varetages af flere adskilte virksomheder, ikke har været nogen hindring for, at dansk televæsen – teknisk og økonomisk – befinder sig på helt tilfredsstillende niveau.

Om fremtidens krav til televirksomheden fremhæver telerapporten, at der er tale om et område med en gunstig og hastig teknisk udvikling med hensyn til såvel ydelser som priser. Konsekvensen heraf er skiftende arbejdsvilkår og kapitalbehov. Forudsætningen for under disse vilkår at bevare dansk televæsenes høje standard er en forstærket sammenhæng i planlægning og styring af televirksomheden.

Det er derfor nødvendigt med beslutningsdygtighed i ledelsen og tilstrækkelig smidighed til at imødekomme fremtidige forhold. Desuden er det afgørende, at virksomheden får mulighed for at lægge og fastholde et sammenhængende investeringsprogram for en række år, men således, at det kan ændres i takt med udviklingen. Den nødvendige kapitaltilgang må sikres.

I overvejelserne om den fremtidige organisering af Danmarks televirksomhed er derfor følgende punkter væsentlige:

a) Televirksomheden bør til stadighed være i stand til at levere ydelser i en kvalitet og i et omfang, der lever op til brugernes – herunder erhvervslivets og den offentlige sektors – rimelige krav. Der må samtidig tilstrækkeligt hurtigt kunne ske en udvikling og indførelse af nye teleydelser på markedet under hensyn til den hastige teknologiske udvikling og til efterspørgslen.

b) Televirksomheden bør være i stand til at sikre en ensartet betjening med alle offentlige teletjenester i hele landet.

c) Af hensyn til det offentlige telenets uforstyrrede funktion er det nødvendigt at administrere terminalmarkedet (det vil sige de til det offentlige telenet sluttete apparater og anlæg af forskellig art) således, at skadelige påvirkninger af nettet undgås. Dette nødvendiggør fortsat en godkendelsesordning, der virker ens for alle leverandører. Televirksomhederne skal endvidere have mulighed for gennem levering af terminaludstyr på forretningsmæssig basis at bevare og udbygge know-how også på terminalområdet.

Rapporten påpeger, at en teknisk og driftsøkonomisk optimal udvikling inden for telesektoren vil stille øgede krav om en effektiv koordination og ledelse. Under de nugældende forhold er televæsenets statslige styring delt på 2 departementer: ministeriet for offentlige arbejders departement, der har

[Ministeren for offentlige arbejder]

indseende med telefonselskaberne, og generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, der dels bestrider lokaltelefonien i Sønderjylland og på Møn, dels varetager rigstelefonen og andre landsdækkende teletjenester. Koordinationen i teknisk og anden henseende inden for televæsenet er søgt opnået gennem telefontilsynet og det såkaldte samordningsudvalg, der imidlertid, som det nærmere omtales under punkt 5, i flere henseender ikke fungerer tilfredsstillende.

Rapporten finder derfor, at koordinationen og den tværgående beslutningsdygtighed mellem de 4 administrationer ikke er tilstrækkelig, og den hastige tekniske udvikling vil stille øgede krav til den tværgående koordination og styring. Rapporten finder det derfor naturligt, at der sker en form for harmonisering og større integration i den samlede televirksomheds struktur. En forenkling af beslutningsstrukturen findes i sig selv at give bedre muligheder for at sikre en fortsat økonomisk rationel drift af telenettet.

4. Rapporten har derfor undersøgt og vurderet de overgangsproblemer, der ville være forbundet med dannelse af et egentligt enhedstelevæsen, altså en samling af telefonområderne og telefunktionerne i en landsdækkende teknisk, økonomisk og administrativ enhedsstyrelse.

I så henseende finder rapporten, at en adskillelse af post- og telegrafvæsenets post- og telefunktioner ikke frembyder væsentlige vanskeligheder. At udskille post- og telegrafvæsenets telesektion og sammenlægge den med telefonselskaberne forudsætter imidlertid en ændring i ansættelsesforholdene for store personalegrupper, hvad enten en sammenslutning sker i form af et statsligt aktieselskab eller en statsvirksomhed. Dannes der et televæsen i form af en statsvirksomhed, skal mere end 7.000 tjenestemænd i selskaberne overføres til ansættelse under staten. Vælges aktieselskabsformen, skal omkring 2.500 statstjenestemænd overføres til ansættelse i et sådant selskab.

Et egentligt enhedstelevæsen vil videre forudsætte, at staten indløser den private aktiekapital i de to aktieselskaber til kurs 125. Når postgirofondens beholdning af telefonaktier henregnes til den statsejede del af selskabernes aktiekapital, vil der til indløsning af den privatejede kapital kræves et beløb på

ca. 100 mill. kr., hvortil kommer indløsning af den kommunaltejede del af andelsselskabet Fyns kommunale Telefonselskabs andelsfond og dispositionsfond, der pr. 1. marts 1982 skønnes at udgøre ca. 55 mill. kr. Indløsning af den private aktiekapital ville give de aktuelle aktieejere en kursgevinst, idet aktierne noteres omkring kurs 83-84.

Rapporten påpeger disse væsentlige overgangsproblemer ved dannelse af et enhedstelevæsen og finder, at den fornødne overordnede koordination vil kunne ske på tilfredsstillende måde ved organisatoriske ændringer af anden art. Forskellige modeller skitseres, men rapporten har præference for følgende overordnede styringsmodel:

De 4 udøvende administrationer bør være organiseret i samme virksomhedsform. Valg af selskabsformen vil give de mindste overgangsproblemer, og denne virksomhedsform findes fuldt anvendelig, også i henseende til mulighederne for en effektiv samfundsmæssig styring af området. Til opfyldelse heraf må post- og telegrafvæsenets telesektion udskilles fra det samlede post- og telegrafvæsen, og Fyns kommunale Telefonselskab må omdannes fra et andelsselskab til et aktieselskab. En tilfredsstillende koordination og tværgående beslutningsdygtighed tilvejebringes ved dannelsen af et overordnet styringsorgan under samme virksomhedsform som de 4 udøvende administrationer. Dette indebærer dannelsen af et 100 pct. statsejet moderselskab, hvis aktiver er statens aktier i de 4 administrationer. Til moderselskabet knyttes en administration.

5. I overensstemmelse med rapportens konklusioner finder jeg ikke, at de påpegede svagheder med hensyn til den overordnede styring og koordinering af televæsenet kan motivere de betydelige personalemæssige og andre problemer og omkostninger, som dannelsen af et egentligt enhedstelevæsen vil medføre. Hvad det personalemæssige angår, er det ikke alene et spørgsmål om, at det formelle ansættelsesforhold for talstærke grupper må ændres, men lige så meget, at talrige skal finde en ny placering inden for en enhedsorganisation.

I vurderingen må også indgå, at egentlige rationaliseringsgevinster ved en sammenlægning ikke er dokumenterede, samt at problemerne med hensyn til opgavefordeling og

[Ministeren for offentlige arbejder]

takst- og afregningsregler, der er påvist, ikke løses ved organisatoriske ændringer i sig selv, men ved konkrete beslutninger på de enkelte felter, jfr. herom nedenfor.

Jeg skal yderligere minde om, at de gældende telefonkoncessioner indeholder det nødvendige grundlag for den samfundsmæssige styring af selskabernes virksomhed, som måtte ønskes. På så afgørende felter som anlægsvirksomhed, lånoptagelse og takster er det således sikret, at der ikke kan disponeres uden ministeren for offentlige arbejders godkendelse. Der er endvidere kontrol med udbytte, og lønnings- og pensionsregler skal ligeledes godkendes. Dette gælder alle tre telefonselskaber. Hertil kommer så yderligere den indflydelse, staten kan udøve i de to store selskaber gennem sin aktiemajoritet. På Fyn er hele den kapital, der giver stemmeret i bestyrelsen, på samfundets hænder, nemlig hos de fynske kommuner.

Væsentlige organisatoriske ændringer, herunder ændring af ansættelsesvilkårene for store personalegrupper, bør efter min opfattelse kun ske, når afgørende grunde fremføres derfor. I det foreliggende tilfælde er der alene påvist et behov for en forøget koordination og tværgående styring, og dette mål finder jeg vil kunne nås ved forholdsvis begrænsede foranstaltninger.

Som det fremgår af rapporten fra »Teleundersøgelsen«, er der flere årsager til, at det nuværende telefontilsyn ikke er i stand til at sikre den koordination og beslutningsdygtighed mellem teleadministrationerne, som i dag er nødvendig, og som i lyset af den igangværende tekniske udvikling vil blive stadig mere påkrævet. Disse årsager er særligt følgende:

a) Telefontilsynet har alene kompetence i forhold til de 3 selskaber. Det er uacceptabelt, at der ikke tages stilling til et spørgsmål, fordi de implicerede administrationer ikke kan nå til enighed. Systemet må have indbygget en sikkerhed i sig for, at sagen føres frem til behandling og afgørelse, om fornødent hos ministeren for offentlige arbejder, der såvel for telefonselskaberne i kraft af telefonkoncessionerne som for post- og telegrafvæsenet kan træffe de nødvendige afgørelser.

b) Telefontilsynets sammensætning er uhensigtsmæssig.

c) Telefontilsynet har ikke de nødvendige ressourcer.

Der er derfor behov for i stedet for tilsynet at skabe et organ, hvori alle 4 teleadministrationer er repræsenteret, og som aktivt kan spille den initiativtagende og koordinerende rolle med hensyn til planlægningen og udbygningen af landets televæsen og i øvrigt sikre koordinationen i alle væsentlige spørgsmål. Denne styrkelse af den samlede teleplanlægning er væsentlig set i relation til den samlede offentlige investeringsplanlægning, ikke mindst hvor det drejer sig om stillingtagen til eventuel indførelse af helt nye teletjenester.

Som nævnt må alle 4 administrationer repræsenteres i dette overordnede organ, og den indflydelse, som staten som hovedaktionær har i de to store telefonaktieselskaber, må afspejles. Endvidere må der være repræsentation for begge de områder i ministeriet, der bærer det overordnede ansvar for televæsenet, altså ministeriets departement og post- og telegrafvæsenet. Alle væsentlige spørgsmål af generel betydning for televæsenet, for så vidt de ikke efter deres særlige karakter under alle omstændigheder kræver ministerens tilslutning, vil herved kunne samordnes og som altovervejende hovedregel bringes frem til beslutning. Skulle der undtagelsesvis være behov for ministerens afgørelse inden for dette område, sikrer systemet, at alle administrationernes synspunkter er fremdraget og indgår i overvejelserne, før en definitiv beslutning træffes.

Systematisk falder Fyns kommunale Telefonselskab uden for det angivne system derved, at staten ikke er repræsenteret i selskabets ledende organer. Erfaringsmæssigt har det ikke skabt vanskeligheder, idet selskabet hidtil har været indstillet på at afstemme sine standpunkter med andre fremsatte synspunkter, hvilket da også alene selskabets geografiske virksomhedsområde giver god begrundelse for. Imidlertid indeholder koncessionen som nævnt de nødvendige muligheder for at sikre gennemførelse af nødvendige løsninger i påkommende tilfælde.

Foruden repræsentanter for administrationerne og de direkte styrende statsorganer ville jeg finde det naturligt med en repræsentation for de statslige, samfundsmæssige synspunkter, der er af betydning for televæsenets styring, og jeg har herved særligt løn-

[Ministeren for offentlige arbejder]

nings- og pensionsforhold i tankerne, på hvilket område staten har haft afgørende indflydelse siden 1930'erne.

I naturlig sammenhæng hermed ville jeg finde det velbegrundet, at der endvidere findes repræsentanter for medarbejderne inden for det samlede televæsen.

Det nye organ må, hvis det skal fungere som det effektive arbejdsredskab, der sigtes mod, ikke være for stort, og det må disponere over de nødvendige sekretariatsmæssige ressourcer.

Organets navn spiller selvsagt ikke den afgørende rolle. Statens teleråd kunne være et dækkende navn.

Jeg er ikke fremmed over for betragtninger om, at noget kunne tale for, at andre grupper i samfundet på organiseret måde kunne få en mulighed for at fremsætte ønsker om og synspunkter på det samlede televæsens præstationer. Jeg tænker særligt både på de almindelige abonnenter og på erhvervslivet, hvilket sidste også har en anden væsentlig interesse i televæsenets funktion, nemlig i egenskab af producent og leverandør af teleprodukter. Jeg vil gerne overveje, om det vil kunne være hensigtsmæssigt med et sådant rådgivende forum ved siden af det besluttende.

Det mål, som tilsigtes sikret ved tilvejebringelse af en hurtig koordination og en effektiv beslutningsproces, er naturligvis hensigtsmæssige tekniske og økonomiske dispositioner til gavn for den samlede abonnentmasse. Også andre faktorer end koordination imellem administrationerne har betydning for at sikre den optimale funktion af det samlede televæsen, og disse faktorer bør man med mellemrum vurdere.

Den fordeling af opgaverne mellem de 4 administrationer, som gælder, er naturligvis i første række historisk bestemt, hvilket også gælder de geografiske grænser for den enkelte administrations virksomhedsområde. Fordelingen kan således ikke forventes at være afstemt med den teknologiske udvikling, der har fundet sted eller aftegner sig, og det fremstår derfor som en væsentlig opgave for det nye koordinationsorgan over en passende periode efter foretagne undersøgelser og vurderinger at foretage eller foreslå de nødvendige justeringer i denne opgavefordeling, således at man når den efter det bestående og kommende teknologiske stade mest tilfreds-

stillende løsning i henseende til optimal udnyttelse af ressourcer og kundebetjening. Der må i denne forbindelse selvsagt tages de nødvendige hensyn til det berørte personale.

På tilsvarende måde som for opgavefordelingen har de afregningsregler, der gælder mellem administrationerne, og de takster, der opkræves af den enkelte administration, i væsentlig grad en historisk baggrund. I betragtning af den teknologiske udvikling kan de ikke i alle henseender siges at være fortsat holdbare. De principielle retningslinjer må i denne henseende være, at forholdet mellem betalingen for de forskellige teleydelser kommer til at svare nogenlunde til omkostningerne ved at tilvejebringe dem. Endvidere må det tilstræbes, at der inden for landets forskellige egne betales ens takster for ens ydelser. Derfor må også dette forhold af det nye organ gøres til genstand for en nyvurdering.

Det skal i denne forbindelse ikke skjules, at statskassen i dag oppebærer et nettoprovenu af teleydelser af en betydelig størrelsesorden. Post- og telegrafvæsenets teledivision havde i 1979 et overskud på ca. 500 mill. kr. I kraft af, at den stigende benyttelse af telefonen navnlig gør sig gældende på langvejstrafikken, har dette forhold en indbygget tendens til en kraftig stigning. Ifølge langtidsbudgettet vil dette overskud da også være stigende, idet den mængdemæssigt langt væsentligste vækst i teledivisionernes indtægter forventes inden for post- og telegrafvæsenets område på grund af rigstrafikken. Hvorvidt der ved en teletakstreform kan gøres indgreb i disse statsindtægter, kan ikke afgøres på nuværende tidspunkt. Det må til sin tid bedømmes i sammenhæng med de finanspolitiske muligheder, som foreligger.

6. Jeg har orienteret telefonselskaberne og personaleorganisationerne ved de tre telefonselskaber og ved post- og telegrafvæsenet samt LO om de ændringer, som ministeriet for offentlige arbejder således anser for nødvendige til sikring af den nødvendige koordination og tværgående beslutningsdygtighed mellem de 4 administrationer.

Den angivne løsning fik tilslutning fra alle, selv om forskellige, men modstående principønsker ikke derved opfyldes.

Under orienteringen skitseredes også en anden løsning med udgangspunkt i »Teleundersøgelsen«s hovedalternativ. I forhold til

[Ministeren for offentlige arbejder]

dette indebar skitsen, at den fra post- og telegrafvæsenet udskilte telesektor skulle organiseres som en statsvirksomhed, og at den overordnede koordination og styring skulle henlægges til et teledirektorat. Såvel telefonselskaberne som disses personaleorganisationer var positivt indstillede til at gå videre i denne retning, medens Dansk Postforbund og Dansk Post- og Telegraforening ikke kunne acceptere en deling af post- og telegrafvæsenet, medmindre der dannes et egentligt enhedstelevæsen og dette bliver en statsvirksomhed, hvilket selskaberne og deres personale på den anden side ikke kunne acceptere.

7. Jeg skal endelig nævne, at »Teleundersøgelsen« har påpeget, at der er et behov for at ajourføre og samle lovgivningen om telekommunikation, idet lovgivningen ikke er i fuld harmoni med teleteknikkens nuværende stand. Dette spørgsmål vil jeg tage op med henblik på i næste folketingssamling at fremsætte forslag til en lov om ændring af telelovgivningen.

På tilsvarende måde kan det overvejes, om der bør ske en ajourføring af telefonselskabernes koncessioner. Det må bemærkes, at der ikke er behov for ændringer i disse af hensyn til den overordnede koordination og styring, som agtes gennemført. Koncessionerne afgiver fornødent grundlag herfor. Imidlertid er de på visse punkter tekstmæssigt ikke ganske à jour med udviklingen, og da en ændret lovgivning også kan motivere redaktionelle ændringer i koncessionerne, vil ministeriet i samarbejde med telefonselskaberne gennemgå koncessionerne med henblik på en eventuel ajourføring.

8. Jeg kan herefter sammenfatte resultatet af mine overvejelser på grundlag af »Teleundersøgelsen«s rapport således, at jeg er indstillet på, at telefonkoncessionerne løber videre efter 1. marts 1982, idet koncessionsbestemmelserne giver tilstrækkeligt grundlag for at gennemføre de ændringer i systemet, der ønskes. Post- og telegrafvæsenets telesektion forbliver som en del af det samlede generaldirektorat. En nyordning gennemføres ved at erstatte det nuværende telefontilsyn med statens teleråd. Gennem rådet tilvejebringes der på lige fod for alle 4 teleadmini-

strationer en effektiv koordination og tværgående beslutningsdygtighed i alle for det samlede televæsens udvikling og drift væsentlige spørgsmål. Som led i denne funktion foretages der over en passende periode en revurdering af opgavefordeling, afregningsregler og takstfastsættelse.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til dræning og vanding.

(Lovforslag nr. L 80. Fremsat 21/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 5/2 81. Anden behandling 10/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 111 stemmer mod 25; 11 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere.

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 7/11 80. Første behandling 25/11 80. Betænkning 5/2 81. Anden behandling 10/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget